

Gericht op grote wintersnoek...

Deze eigenbouw jerkbaits duiken met gemak tot drie meter. Grote snoek is er gek op. De drijvende en de zinkende versie gaan beide even diep. Twee flinke halen aan de hengel en ze zitten op diepte.

We mogen ons in de Lage Landen gelukkig prijzen met de beste bestanden aan kapitale snoeken ter wereld. In dit artikel laten we Sybe Mellema aan het woord, een Friese specialist, visgids en bouwer van jerkbaits, die al menige sportvisser (en zichzelf) aan een onvervalste

Nederlandse 'krokodil' hielp. Volgens Sybe is vissen op grote snoek in feite niet meer dan goed nadenken over wat je eigenlijk wil doen: "Probeer zo productief mogelijk bezig te zijn, zowel in je techniek als in je stekkeuze. Tijd verspelen op wateren waar nauwelijks of geen monsters rondzwemmen is tijdverspilling."

Gericht vissen op grote snoek in de winter is een manier van vissen die veel vraagt van je vrije tijd en uithoudingsvermogen. Maar daarom juist een mooie uitdaging! De grote oma's kun je op ver-

schillende manieren vangen. Ik doe dat op twee manieren: met dood aas en met kunstaa's. En hoewel er over beide al bibliotheken vol artikelen zijn geschreven, lijkt het me goed om ze nog eens onder

de loep nemen. Sportvissers zijn namelijk soms net gewone mensen: zij hebben de neiging om in gewoonten vast te roesten en denken niet meer na bij wat ze doen. Kleine dingen kunnen nochtans vaak een reusachtig verschil maken...

Dood aas

Het lijkt geen twijfel: dood aas kan zeker 's winters fantastisch goed werken en hele volkstammen zijn er dan ook aan verslaafd. Deze mensen vangen met regelmaat een leuke vis, maar toch begaan

ze in mijn ogen één cruciale fout: ze zijn niet mobiel genoeg. Vaak blijven ze urenlang op dezelfde stek zitten, in de hoop dat er een grote snoek naar de dode aasvis zwemt. En hoe kan het ook anders, want je hebt vaak heel wat spullen bij je om het je wat comfortabel te maken aan de koude waterkant, zodat je na de verhuizing van je rust wil genieten. Die statische aanpak werkt soms, maar lang niet altijd en in dat laatste geval zit je er voor Jan met de korte achternaam. Ik ben dan ook van mening dat je die dood-aasvisserij iets anders moet aanpakken. Een beetje zoals 'Mozes en de berg'; als de snoek jou niet opzoekt, ga dan zelf op zoek naar de snoek. Je beste bondgenoot om dat te doen is een boot. Niet alleen ben je dan meteen van het gezeul met materiaal af als je besluit te verkassen, ook kun je interessante stekken veel eenvoudiger en sneller opsporen, doo-eenvoudig omdat je aan boord over een dieptemeter beschikt. Dat laatste lijkt al-

licht op het intrappen van open deuren, maar toch ontmoet ik nog veel te vaak mensen die nauwelijks weten waar ze nu eigenlijk op moeten letten. Het is evenwel simpel, want je bent op zoek naar twee duidelijk herkenbare zaken.

Ten eerste spoor je noemenswaardige diepteverschillen op. Als dergelijke taluds grenzen aan groot water, heb je een goede kans dat er echte oma's op het talud liggen. Dat is namelijk een ideale standplaats. Met de kop naar het ondiepe gericht liggen de snoeken te wachten tot er aasvis op de glooiing zwemt. Het hele snoekenlichaam is voor deze jachttechniek gebouwd; de ogen staan naar boven gericht, opdat de vis goed omhoog kan kijken, maar minder goed naar beneden. Onderaan het talud is dan ook een prima startplaats voor een aanval, want de snoek kan dan de prooivis van onderaf belagen. De prooivis ziet de snoek niet zo gemakkelijk aankomen uit de diepte en dat geeft die roofvis een fractie van een seconde meer tijd om dichterbij te komen. Razendsnel schiet de rover naar de onderkant van de vis en opent zijn bek; er ontstaat een vacuüm en daardoor schiet de aasvis naar

binnen. Als de aanval geslaagd is en de vis in de bek zit, gaat de snoek de prooivis keren om hem binnen te slikken. Dan pas is het moment gekomen om aan te slaan: draai de bocht uit je vislijn en trek de hengel naar achteren. De getakelde vis zit nu mooi in de bek, het kan bijna niet fout gaan. Wees zeker niet te voorzichtig en sla stevig aan.

Scholen

Het tweede wat je moet weten te vinden, is het voedsel waarnaar de snoek op zoek is. Aasvis schoolt in de winter namelijk nog meer samen dan in de zomer. Snoek houdt wel van een gedekte tafel en volgt dan ook ijverig deze groepen aasvis tot bij de overwinterplaatsen. In havens, bij bebouwing en onder bruggen liggen de prooivissen soms opgestapeld. Vooral als deze stekken grenzen aan groot water zit je goed, want de vissen komen dan van heinde en verre aangezwommen om te overwinteren. Ook de groene rovers komen hier graag meefeesten en vreten zich vol met het oog op de komende paaitijd. Het zijn dan ook dé plaatsen bij uitstek om de dode aasvis zwemles te geven in de hoop een van die dikke dames te kunnen vangen. Houd de dieptemeter dus goed in het oog, want die laat de

De winter is soms afzien, maar ook zo heel mooi. Zoek de visconcentraties op en de juiste dieptes. Aan de parasieten op de snoekvinnen kun je aflezen dat de vis bij de bodem ligt.

Haak je veel kleine snoek, dan is het tijd om te verkassen, net zolang tot je een paar vissen vindt die het predicaat XL waard zijn. Hier een 112 en een 113 cm vis.

scholen proovivis prima zien. Heb je eenmaal een grote school vissen gevonden, vaar er dan tergend langzaam doorheen, terwijl je twee dobbers met daaronder een getakelde aasvis voortsleept. Probeer de dobbers zo ver mogelijk van elkaar vandaan te vissen, zodat je meer water bestrijkt. Bied de aasvissen op verschillende dieptes aan. Zodoende kun je er achter komen op welke diepte de snoek het vaakst aanvalt.

invloed hebben, en je komt dan snel op doodlopende stukken uit. Op dergelijke stekken kan het niet stromen, want ze leiden het water nergens heen. Helderheid test ik meestal met een handig hebbend getje dat ik zelf heb gemaakt: een Secchischijf met daaraan een meetlint. Dat ding laat ik in het water zakken totdat ik het bijna niet meer kan zien en dan kan ik de helderheid aflezen in centimeters. Vanaf een zichtdiepte van 40 cm ben ik tevreden.

Vanaf de kant

Heb je een productieve stek ontdekt, en je weet hoe je er het best kan vissen, dan heb je waarschijnlijk een hotspot gevonden waar je de rest van de winter goed kunt vangen. Vanaf nu kun je deze stek ook vanaf de kant bestoken, want je kent de plek nu uit je hoofd zodat je de dieptemeter niet meer nodig hebt. Probeer op deze manier twee of drie stekken te vinden en je winter kan niet meer stuk.

Als de snoek iets hoger zit, pak dan bijvoorbeeld een Bössel of een Flat Sybride, deze jerkbaits lopen ongeveer 1 tot 1,70 meter.

Een derde factor waar mee je rekening moet houden bij de selectie van je stek, is de helderheid van het water. Zoals bekend jaagt snoek niet alleen met behulp van zijn zijlijnorgaan, maar zeker ook met zijn ogen. Helder water vind je meestal op stukken waar bemaling en stroming geen

Snoeken liggen in de winter, anders dan in de zomer wanneer ze zich meer verspreiden over het grote water, namelijk graag bij elkaar. Als je er eentje vangt, liggen er geheid nog meer op de loer. Een kleine snoek ligt daarbij het liefst naast een soortgenoot van ongeveer hetzelfde formaat, want anders loopt hij te veel gevaar opgegeten te worden. Uit die wetenschap kun je meteen nog een laatste tip halen: haak je veel kleine snoek, dan is het tijd om te verkassen, net zo lang tot je een paar vissen vindt die het predicaat XL waard zijn.

Jerken

Ook kunstaasvissen doe je volgens mij het best vanuit een boot, en wel slepend met pluggen of werpend met hybride jerkbaits. De snoeken zijn in de winter op hun dikst en dus ik ga ook nu weer de winterse aanpak behandelen. Werpend

vanaf de kant kan natuurlijk, maar als je op zoek bent naar de echt grote dames, dan is de bootvisser ook bij deze visserij in het voordeel. De boot laat je namelijk toe om op plaatsen te komen waar kantvissers niet kunnen komen. Onderschat dat voordeel beslist niet, want op zulke afgelegen of voor kantvissers ontoegankelijke stekken, is de hengeldruk minder hoog waardoor de snoeken er minder wantrouwig zijn. Wij vissen meestal trollend en werpen de betere stekken uit met jerkbaits. Die betere stekken beschreef ik hierboven al (bebouwing, bruggen, havens, doodlopende stukken en zo meer), maar je ontdekt ze ook door je dieptemeter tijdens het trollen goed in de gaten te houden. Houd meteen halt als je scholen proovis ziet, want daar zwemt naar alle waarschijnlijkheid snoek onder. Deze stekken ga je vervolgens zorgvuldig uitwerpen

met grote hybride jerkbaits. Mijn eigen ervaring is dat je met hybride jerkbaits grotere vis vangt dan met gliders. Wees daarbij niet te bescheiden en pak gerust jerkbaits van 80 gram of meer. Laat de boot op de wind driften en gebruik een elektromotor om koers te wijzigen, of juist aan te houden. Werp de hybride jerk zoveel mogelijk onder steigers, in hoekjes, onder boten, en in doorgangen. De typische standplekken dus. Als je snoek vangt met kleine parasitaire wormpjes op het lichaam (de zogenoemde visegels) wijst dat erop dat de vis weinig beweegt en stil op de bodem ligt. Vis in dit geval wat dieper dan normaal, want je moet de snoek nu bij de bodem weghalen. Ik vis het liefst met een diepduikende hybride jerkbait die ik zelf maak, de Sybride. Dit ding haalt met gemak 2,50 meter diepte en blijft tot onder de boot op

Verdeel de hengels goed over het water. Persoonlijk gebruik ik een korte stok van twee meter en een lange stok van 3,50 meter. De korte stok vis ik in het verlengde van de boot naast het witbruisende water van de motor.

diepte. De meeste jerkbaits komen door de opwaartse druk van de hengel bij de boot weer snel omhoog, maar de Sybride doet dat niet. Als de snoek iets hoger zit, pak dan bijvoorbeeld een Bössel of een Flat Sybride: deze jerkbaits lopen ongeveer 1 tot 1,70 meter. Beide kunstaasjes hebben ongeveer dezelfde actie en grote snoek is gek op deze onregelmatige, hybride bewegingen. Veel sportvissers zeggen dat de kleur van het kunstaas niet uitmaakt, maar daar ben ik het niet mee eens. Blijf wisselen tot je een goed vangende kleur hebt gevonden. Het beste is om niet met dezelfde kleur te vissen als je vismaat, want zo vind je sneller uit wat ze willen. Zorg in elk geval dat je geconcentreerd bezig bent en blijft (warme kledij hoort daarbij!) en sla aan bij elk tikje dat je voelt. Je kunt beter tien keer aanslaan voor niets, dan dat je één vis mist. Grote snoeken zijn immers schaars, en de aanbeten die je krijgt, moet je verzilveren.

Trollen

Regelmatig word ik nageroepen dat ik veel te hard aan het trollen ben, maar ze moesten eens weten... Wees niet te benauwd om sneller te varen. Vaak is het de sleutel tot succes. Iedereen denkt dat een snoek traag beweegt als het water koud wordt. Ergens klopt dat wel: snoeken zijn koudbloedige dieren en door kou worden ze inderdaad minder actief. Dat betekent echter zeker niet dat een snoek niet meer jaagt of beweegt: hij kan nog prima een snel schot naar een proovis maken, want hij heeft niets aan kracht ingeboet. Dat merk je ook aan de manier waarop hij vecht: mijn sterkste vissen ving ik in koud water. Experimenteer dus met je vaarsnelheid, want het

vinden van de juiste trolsnelheid is mogelijk de belangrijkste sleutel tot succes. Trol het liefst met twee hengels tegelijk. De wet staat dat toe, dus waarom zou je daar geen gebruik van maken? Je vangsten met twee hengels zullen zo'n 30% hoger liggen dan met één hengel. Pak een en ander wel slim aan. Gebruik altijd één kortere hengel en één zo lang mogelijke, maar wel stevige hengel. Persoonlijk gebruik ik een korte stok van twee meter en een lange stok van 3,50 meter. De korte stok vis ik in het verlengde van de boot. Het kunstaas zwemt dan naast het witbruisende water van de motor. Wees niet bevreesd dat de motor de snoek afschrikt, want dit is niet het geval – integendeel zelfs. De langere hengel vis ik haaks op de boot. Doordat deze stok zo lang is, zwemt het kunstaas ver van de boot weg. Ik bestrijk nu een groter stuk water, zonder dat ik een planerboard nodig heb. Als ook je vismaat zo vist, ben je heel efficiënt bezig. Een simpel reken-sommetje leert je dat je nu een stuk van ongeveer negen meter uitkomt: het eerste kunstaasje zwemt op ruim 3,50 meter van de boot, aan stuurboordkant. Het tweede aasje doet zijn werk aan diezelfde kant achter de boot. Het derde aasje vertoont zijn kunsten aan bakboordzijde achter de boot, en het vierde aasje weer ruim 3,5 meter naast de boot, eveneens

bakboord. Dus reken maar uit: tweemaal 3,50 meter is zeven meter, plus de breedte van de boot, dat maakt ongeveer negen meter in totaal. Alle snoek binnen deze straal krijgt dus een kunstaas bijna pal boven zijn kop te zien. Op deze manier bestrijk je een groot deel van het water, en dat noem ik productief vissen. Boten die met korte hengels vissen, of met slechts één hengel per persoon, moeten twee keer over hetzelfde gedeelte varen, om net zoveel water te pakken. Over het kunstaas voor het trollen kan ik kort zijn: iedereen heeft zo zijn favoriet, en de meeste pluggen van de grote merken zijn goede vangers. Zelf vis ik graag met de NilsMaster Invincible van 25 cm (die duikt tot wel 5,50 meter) en met kleine Ernies, die ik zelf in paarszwart heb gespoten en die tot zo'n drie meter diep gaan. Vissen op grote snoek is in feite niet meer dan goed nadenken over wat je eigenlijk wil doen. Probeer zo productief mogelijk bezig te zijn, zowel in je techniek als in je stekkeuze. Tijd verspelen op wateren waar nauwelijks of geen monsters rondzwemmen is tijdverspilling – en toch zijn er zo veel mensen die die fout maken. Als je nadenkt waar je mee bezig bent, dan zul je zien dat het een stuk makkelijker is dan je vreest!

Sybe Mellema

<http://123kunstaas.weebly.com>

Catch & release: tot de volgende keer!